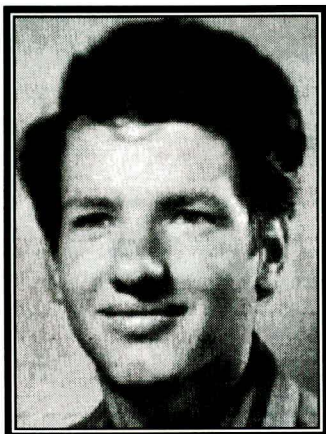

סגן משנה מתתיהו (מתי) שטאוב ז"ל

בן מלה ודב
נולד בירושלים
בתאריך א' בתמוז תשט"ז, 10/6/1956
התגורר בירושלים
התגייס בינואר 1975
שרת בחטיבת הנח"ל
נפל בעת מילוי תפקידו
בתאריך ל' בניסן תשל"ו, 30/4/1976
נקבר בהר הרצל
אזור: ד חלקה: 4 שורה: 6 קבר: 7
הותיר אחריו הורים ואחות

בן 19 בנפלו

קורות חיים

בן דב ומלה, מניצולי השואה. נולד ביום א' בתמוז תשט"ז (10.6.1956) בירושלים. למד בבית הספר היסודי שבבית הכרם. המשיך וסיים את לימודיו בבית הספר התיכון שליד האוניברסיטה העברית בירושלים. כבר בשנותיו הראשונות נתגלה מתי כילד עצמאי, קשוח ושתקן, שאינו מתחלק בחוויותיו עם בני משפחתו. על תקופת לימודיו בבית הספר מספר חברו - אבי: "אני זוכר אותו יושב ולומד שעות רבות ליד שולחנו. כשעשרות דפים מקיפים אותו. הוא אהב ללמוד דברים חדשים על אף שלא חיבב במיוחד את בית הספר, אך עשה הכול כדי להצליח בלימודיו למענו למען הקרובים לו". ומוסיפה מורתו - מחנכת הכיתה: "מתי ישב בשורה הראשונה ותמיד שאל שאלות. לפעמים חזר ושאל פעמים מספר. עד שהיו הדברים נהירים לגמרי. וגילה בכך אומץ בהתעלמו מחוסר הסבלנות של חבריו. בחיוך של שביעות רצון היה מודה כאשר קיבל את התשובות שביקש ובכך הביא תועלת גם לתלמידים האחרים". מתי היה איש חברה פעיל וריכוז סביבו חברים וחברות נאמנים. מספרת חברתו - ענת: "כשהתבגר מתי שמנו לב לכך שהוא הבחור הרציני ביותר בקבוצה.

כל בת שהיתה זקוקה לעזרה, ידעה שעליה לפנות למתי, כי רצונו לעזור לאחרים ולהתנדב לכל פעולה היה כביר".

בנערותו הצטרף מתי לתנועת 'הצופים' וכעבור שנה החליט לעבור לתנועת 'הנוער העובד והלומד'. במשך השנים הרבות שפעל בתנועת הנוער היתה פעילותו אינטנסיבית ביותר. הוא אף נבחר להיות מדריך והשקיע את מלוא מרצו במלאכת ההדרכה כשהוא מתחבב על חניכיו. הוא היה מסור מאוד לפעילותו, וכפי שמעידה אחותו - רחל: "תפסה אצלו הפעילות בתנועת הנוער מקום חשוב מאוד ובאה לעתים קרובות על חשבון הלימודים". חברו רוני מספר: "תמונתו של מתי מצטיירת לעיני כנער שידע בדיוק מה הוא רוצה. היה בו הכוח ללחום ולהתווכח בלהט רב עם דעות שלא נראו לו צודקות. לא פעם הרהרתי, מאין לו אותה רצינות והתמדה בעמידה על עקרונותיו. הוא לא חשש להתווכח ולפעול נגד כולם. אם חשב שהוא אכן צודק".

תחביבו האהוב של מתי היה לטייל ברחבי הארץ ולהתבשם מיופיה ומנופיה. כשהתגייס אחיו הבכור לצה"ל, היה מתי גאה מאוד והוא נקשר אליו יותר. כשהיה בן 16 ערך יחד עם אחיו טיול במדבר יהודה. אחיו נפגע ממכת שמש וחש ברע, מתי רץ להזעיק עזרה בכוחותיו האחרונים וכששב למקום שהשאיר בו את אחיו, מצאו ללא רוח חיים. על אף האבל הכבד שפקד את המשפחה לא נשברה רוחו של מתי והוא המשיך במרץ רב ככל אשר עשה בעבר - בפעילות התנועתית ובלימודיו בבית הספר התיכון. הוא הפך לבן הבכור בבית והשתדל בכל מעשיו למלא את מקומו של האח שנפטר. מספר אביו: "בהתנהגותו השתדל מתי להידמות לאחיו ולחקותו במעשיו. הוא גילה אהבה ודאגה מיוחדת לאמו ולאחותו. כפי שנהג לעשות זאת אחיו - יצחק. החיקוי מצא את ביטויו אף בלימודים. כיון שאחיו למד כלכלה החל אף מתי להשתתף בחוג לכלכלה, כשהוא עדיין בבית ספר תיכון. הוא התעניין בבעיות החברה הישראלית במלוא הרצינות ואהבתו לארץ ולנופיה גדלה מיום ליום".

מתי היה בין המארגנים ובין המטיפים ליציאת גרעין של תנועת הנוער להתנחלות. במלחמת יום הכיפורים כאשר הורגש במשקים מחסור גדול בכוח אדם, ניהל מתי ויכוחים קשים עם הנהלת בית הספר כדי שיתירוהמורים, לו ולבני כיתתו, לצאת לעזרה במשקים שונים. לבסוף ניצח במלחמתו, והרשות ניתנה. עם סיום הלימודים החליט מתי לצאת עם חבריו לשל"ת מוקדם בקיבוץ ארז לפני גיוסו לצה"ל.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מתי גויס לצה"ל בינואר 1975 והושם לחיל הרגלים. לאחר הטירונות ביקש לצאת מטעם הגרעין להשתלמות בקורס מ"כים. "ההחלטה לא היתה קלה", מספרת אחותו, "היתה זו פרידה מהחברה בגרעין בידיעה שהחיים בצבא יהיו קשים מחיי ההיאחזות. עם זאת, כאשר החליט לבסוף, היה שלם עם עצמו". בגמר הקורס הוטל על מתי להדריך טירונים של חיל הים והוא היה גאה מאוד בתפקידו החדש. חניכיו הודו לו בלבם על היחס ההוגן ועל דאגתו הרבה להם. הוא הצליח מאוד בתפקידו. כעבור זמן נשלח להשתלמות בקורס קצינים. מתי ראה בשירותו הצבאי לא רק חובה אלא גם ייעוד. הוא היה חייל ברמ"ח אבריו ולא ניסה להשתמט מכל משימה - כך מספרים חבריו ומפקדיו. מספר חברו - אבי: "גם בשעות הגדולות בצבא לא שכח מתי את הדברים הקטנים בחיי היום יום שכל כך אהב. הוא נהנה לשבת ביום שישי סביב מדורה ולשיר משירי הארץ והעליות. גם כשהיה עייף, אחרי שבוע אימונים ארוך, לא ויתר על אותם ערבי הווי ואם הזדמן לו לרקוד ריקודי עם לא היה מאושר ממנו. גם את העבודה אהב ובחופשותיו הקצרות ביקר במשק ושמח לעבוד ולעזור".

ביום ל' בניסן תשל"ו (30.4.1976) נפל מתי במילוי תפקידו בקורס קצינים. הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי שבהר הרצל בירושלים. השאיר אחריו הורים ואחות. אחרי מותו הועלה לדרגת סג"מ.

משפחתו הקימה לזכרו ולזכר אחיו גן הנושא את השם 'גן האחים' חבריו לגרעין שחף וקיבוץ ארז הוציאו לאור חוברת לזכרו, ובה דברים מפי הוריו, בני משפחתו, מוריו וחבריו על אופיו ופעילותו.